

Το μήνυμα της Κυριακής “Ελευθερία από την ανησυχία”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Ανάγκες ποικίλες πιέζουν τὸν ἄνθρωπο κάθε ἐποχῆς. Καὶ ἡ ἀνήσυχη φροντίδα γιὰ τὸ αὔριο ἀποτελεῖ συνήθως τρόπο ζωῆς γιὰ πολλοὺς ἀνθρώπους. Δὲν ταλαιπωρεῖ μόνο τοὺς οἰκονομικὰ ἀδύνατους• ταραζεῖ καὶ τοὺς εὐκατάστατους. Αὐτοὶ δὲν ἀνησυχοῦν γιὰ τὴν καθημερινή τους τροφή καὶ ἐνδυμασία. Ταλαιπωροῦνται ἀπὸ ἄλλα αἰτήματα πού ἡ καταναλωτικὴ κοινωνία ἀδιάκοπα πολλαπλασιάζει.

Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀγχώδη μέριμνα πού στραγγαλίζει τὴν ἀνθρώπινη ὕπαρξη ζητεῖ νὰ μᾶς ἐλευθερώσει ὁ Χριστός, λέγοντας: «Μὴ μεριμνᾶτε», τονίζει μὲ ὅλο τὸ κύρος του. Μὴν ἀνησυχεῖτε, οὔτε καὶ γιὰ τὰ πιὸ ἄμεσα καὶ ἀπαραίτητα. Μὴν ἀφήνετε νὰ σᾶς τυραννοῦν ἀγωνιώδεις σκέψεις, γιὰ τὸ μέλλον, γιὰ τὴ ζωὴ σας. Σπᾶστε τὰ δεσμά τῆς ἀνησυχίας μὲ τὴν ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸν Θεό.

Γιὰ νὰ μὴν ἀφήσει περιθώρια γιὰ ἀμφιβολίες καὶ ἀμφισβήτηση, ὁ Κύριος ἀναπτύσσει τὸ μήνυμά Του αὐτὸ σὲ μιά σειρά συλλογισμῶν ντυμένων στὴν πιὸ ὀμορφὴ καὶ ἄμεση ποιοτικὴ γλῶσσα:

«Δὲν ἀξίζει ἡ ζωὴ περισσότερο ἀπὸ τὴν τροφή, καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ τὸ ἐνδυμα;» Τὸ πρῶτο ἐπιχείρημα στηρίζεται στὴν ψυχραὶμὴ λογικὴ. Ὁ Θεὸς πού μᾶς ἔδωσε τὸ κατ' ἐξοχὴν μεγάλο, τὸ δῶρο τῆς ζωῆς, δὲν θὰ χαρίσει καὶ τὸ λιγότερο πού ἀπαιτεῖται γιὰ τὴ συντήρησή του;

Ὁ δεύτερος συλλογισμὸς στρέφει τὴν προσοχὴ στό ἄμεσο περιβάλλον στὴ φύση. Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἐκδηλώνεται γιὰ ὅλα τὰ δημιουργήματα, ἀκόμη καὶ γιὰ τὰ πιὸ ἀσήμαντα. Τὰ πουλιά πού πετοῦν ἐλεύθερα στὸν οὐρανὸ τὰ κρινολούλουδα πού ντυμένα μὲ χαρούμενα χρώματα λικνίζονται στὴν αὐρα τοῦ κάμπου. Πόσο περισσότερο δὲν θα φροντίσει γιὰ ἐμᾶς ὁ Θεός;

Τό τρίτο ἐπιχείρημα. Ἄλλωστε τί βγαίνει μέ τήν ἐναγώνια φροντίδα; Τί οὐσιαστική ἀλλαγὴ στή ροή τῶν γεγονότων μπορεῖ νά ἐπιτύχει ὁ ἄνθρωπος ἀπλῶς μέ τή βιοτική μέριμνα; Ἡ ἀνησυχία αὐτή εἶναι ἀτελέσφορη, ἄχρηστη. Ποιός ἀπό ἐμᾶς, ὅσο καί ἂν φροντίσει μπορεῖ νά πρεσθέσει στό ἀνάστημά του ἕνα πῆχυ;

Ἡ ἐμπιστοσύνη ὅμως στοῦ Θεοῦ δὲ σημαίνει ἀδιαφορία τοῦ ἀνθρώπου γιά τὰ βιοτικά. Τὸ «μὴ μεριμνᾶτε» τοῦ Χριστοῦ δὲ σημαίνει «μὴ ἐργάζεσθε». Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἐπὶ μεγάλο διάστημα ἐργάστηκε χειρωνακτικά. Τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ κάθε ἄλλο παρά τεμπελιάζουν. Ὁλημερίς πετοῦν, χρησιμοποιοῦν τό ράμφος, τίς φτεροῦγες τους. Ὁ Κύριος δὲ συνηγορεῖ σὲ μιὰ παθητικότητα ἀπέναντι στή ζωὴ. Δὲν περιφρονεῖ τὴ σοβαρὴ καὶ ἐπίπονη ἐργασία. Ἐκεῖνο ποὺ θέλει ὁ Χριστὸς, εἶναι νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴν ἀγωνιώδη μέριμνα, ποὺ ταλαιπωρεῖ τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ.